

territoriorum ita agnoscat, ut loco subditorum, planè plenèque habeatur? Sanè iis ad stipulari non possum qui censent; omnes olim Nobiles, omnium in Germaniâ locorum, Imperatorem immediatè, non Principes, aliosque Magnates, pro Domino, superioreque recognovisse. Ac quoque memoriâ nostrorum patrum, turbulenti quidam novatores, quorum caput Guilhelmus Grumbachius erat, id moliebantur; ut Equestris ordo universus, excusso Principum Imperio, in libertatem vindicaretur, solique subjiceretur Imperatori: ut testatur Aug. Thuanus, hist. sui temp. libr. 39. Sed ut hoc caruit successu; ita etiam (meo quidem iudicio) factum fuisset novissimo exemplo. Quippè nam omnes olim Nobiles, Principibus suis paruisse, verosimile mihi est. Fuerunt etenim, ut jam deduxi suprâ, numer. 4. nil olim nisi homines ex ingenuis precipui, Episcoporum, Ducum, &c. Ministeriales; & ita inferiores vasalli. Et etiam quondam à Rege; Duces, Marchiones, Comites, Capitanei, majoresve Valvasores: à Capitaneis verò similibusve, à Principe investitis, Valvasores minores; ab his minimi, seu Valvasini investiebantur. Quod passim jus Feudale prodit: & præsertim titul. quis dicatur Dux, &c. lib. 2. Feud. ubi Gothofred. Certè Duces, Marchiones, Comites, &c. non solum servis, libertinaque conditionis hominibus ac Burgariis; sed quoque Nobilibus, suisque Vasallis jugiter imperitârunt. Et sic quoque Suevia Ducibus, dum isti fuerunt, dum Suevicus Ducatus, unius corporis nomen mereretur; Nobiles pariter (Ducibus illis) fuisse subjectos, planè habeo persuasum. At verò incluto illo Ducatu, Penthei instar, in plurima discerpto membra; Ducatus ipse, unâ cum ordine Equestri, Imperio accessit, nec ulli alteri postea, ex integro datus fuit (quamvis ejusdem titulum, ad filium suum transtulerit Rodolphus Habsburgensis) ex eoque Suevica Nobilitas, Libertatem, & immediatam illam subjectionem acquisivisse videtur.